

[Arbejds- og Socialministeren.]

om Erhvervslivet kunde klare det selv. Den Opfattelse deler jeg principielt helt og fuldt. Det ærede Medlem udtalte ogsaa Beklagelse over, at offentligt Arbejde har været nødvendigt, men dansk Erhvervsliv har ikke været i Stand til og intet demokratisk Lands Erhvervsliv har i den sidste Snest Aar været i Stand til at afskaffe Arbejdsløsheden, og jeg tror, man maa finde sig i, at de skiftende Arbejds- og Socialministre maa samle sig om at afhjælpe den Arbejdsløshed, som det private Erhvervsliv ikke kan skaffe ud af Verden.

Det ærede Medlem fremførte Ønsket om offentlig Licitation. Det er et Ønske, der ikke kan opfyldes. Der kan ikke blive offentlig Licitation i disse Tider, fordi det, som meddelt i min Forelæggelsestale, er vort Ønske at udelukke alt det, vi kalder Værnemagere, fra Deltagelse i Udførelsen af dette Arbejde, og det offentlige Licitationsprincip, som er at tage det billigste mulige Tilbud, vil utvivlsomt kunne føre til, at en Række Entreprenører, som har haft Arbejde i den Periode, der er gaaet, vil forsøge at købe Aflad ved at give billige Tilbud paa det her foreliggende Arbejde, og den Fristelse vil vi ikke udsætte dem for; vi vil udelukke dem fra at komme i Betragtning ved de Arbejder, der her er Tale om.

Det ærede Medlem var utilfreds med, at de længst arbejdsløse skulde komme i Betragtning først ved disse Arbejders Udførelse, og sagde smukke Ord om, at det ikke altid var de længst arbejdsløse, der var mest ivrige for at faa Arbejde. Det vil føre for vidt at komme ind paa en Diskussion derom. Der er adskillige danske Arbejdere, som overhovedet ikke har taget tysk Arbejde, og de hører i dette Øjeblik til de langvarigt arbejdsløse, og de skal sandelig have Mulighed for at komme i Betragtning ved Udførelsen af de Arbejder, her foreslaas.

Det Problem angaaende Fanø, som det ærede Medlem rejste, kan vi vende tilbage til i Udvalget. Det er vigtigt, at der sker en Retablering ogsaa paa Fanø, men Badhoteller, Sportsbaner og deslige kommer ikke i første Række i Betragtning ved de Arbejder, der er Tale om i Forbindelse med dette Lovforslag.

Saa siger man: I har kun interesseret jer for Tankgrave, Skyttegrave og Pigtraadsspærringer, men hvad med disse faste Vej- og Tankspærringer, der findes forskellige Steder, og mange andre Enkeltheder. Jeg maa i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa, at der i § 1, Stk. 1, staar: De af tyske Myndigheder her i Landet anlagte Tankgrave, Skyttegrave, Pigtraadsspærringer og lignende Anlæg. Dette „lignende Anlæg“ er meget betydningsfuldt i dette Lovforslag, for det omfatter alt, hvad man ikke har kunnet samle i konkrete Udtryk, og det er altsaa Meningen, at vi ogsaa vil tage fat paa Vej- og Tankspærringer og lignende Ting, der findes rundt omkring.

Jeg har nævnt, at vi er forberedt paa at indlede et Samarbejde med Amtsvejninspektørerne og Stadsingeniørerne Landet over. De er allerede spurgt underhaanden. Derfor foreligger det Problem, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen var inde paa med sine Bemærkninger om den frygtelige Central her i København, der satte de lokale Myndigheder til Side, overhovedet ikke. Det er en Forudsætning — og har været det hele Tiden — netop overalt, hvor det er muligt, at gøre baade Kommunerne og Kommunernes Embedsmænd til vore gode Medarbejdere ved Gennemførelsen af de Ting, Lovforslaget tilsigter.

Det ærede Medlem Hr. Øllgaard anmodede mig om en konkret Udtalelse med Hensyn til de Diger, i hvilke der er indbygget faste Befæstningsanlæg, og spurgte, om det ogsaa var Meningen at henregne dem til „Straksopgaver“. Ja, for saa vidt de herværende allierede Militærmyndigheder og for saa vidt det danske Forsvarsministerium ikke blander sig i Tingene, men giver os det Raad, at de paagældende Ting kan forsvinde og ikke har Interesse med Hensyn paa Fremtiden, er det for os en Selvfølge at betragte de Ting, det ærede Medlem nævnte, som hørende under Rubrikken „Straksopgaver“.

Ligeledes er jeg helt enig med det ærede Medlem, som ønskede, at vi tænkte paa de smaa Entreprenører og Dræningsmestre rundt omkring, som ikke havde haft en Chance før. Det har netop været vort Ønske at søge dem draget ind som Medarbejdere og som Folk, der skal have en Chance ved Udførelsen af dette Arbejde.